

عنوان مقاله:

بتالاکتامزهای مقاوم به درمان در دامپزشکی و تاثیر آنها بر سلامت عمومی: یک خطر بالقوه و تهدید کننده جامعه دامی و بشری

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی نوآوری در کشاورزی، علوم دامی و دامپزشکی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مارال گلمیرزایی - دانشجوی دکتری عمومی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران

امیر زکیان - استادیار گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران

خلاصه مقاله:

عفونت های جدی انسان و حیوان که از باکتری ها منشا می گیرد، معمولا با آنتی بیوتیک خانواده بتالاکتام ها به راحتی درمان می شوند. بتالاکتامزهای وسویا ایفی ESBLs مهم ترین آنزیم های بایینی و اقتصادی را تشکیل می دهند که قادر به هیدرولیز و غیرفعال کردن آنتی بیوتیک های خانواده بتالاکتام در دامپزشکی هستند. گسترش ESBL ها یک تهدید جدی برای سیستم های مراقبت های بهداشتی است و گزینه های درمانی را به شدت تضعیف می کند. ارتباط بین مصرف دارو و ایجاد مقاومت به طور گسترده ای در سال های اخیر گزارش شده است. با این وجود، استفاده از آنتی بیوتیک ها در دامپزشکی و پیدایش ESBLs در حیوانات همچنان موضوع مورد با است علاوه بر این، هنوز در مورد اینکه آیا استفاده از آنتی بیوتیک در حیوانات مزرعه خطر بالقوه ای برای سلامت عمومی ایجاد می کند یا خیر، اختلاف نظر وجود دارد. این بررسی در ابتدا به جنبه های مربوط به حضور ESBLs در دامپزشکی می پردازد و سپس ارتباط آن با طب انسانی را بررسی می کند و سرانجام استراتژی هایی را که باید برای حفظ اثر ضد میکروبی اجرا شوند، مورد با قرار می دهد.

کلمات کلیدی:

درمان ضد می رویی، مقاومت دارویی، ESBLs، دامپزشکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1601607>

